

Sygn. akt III RC 733/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Cyrnek

Protokolant: stażysta Krystian Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018r

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko R. L.

o alimenty

I.zasądza od pozwanego R. L. alimenty na rzecz J. T. w kwocie po 400(czterysta)złotych miesięcznie począwszy od dnia 27 września 2018r płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki K. T. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat

II.w pozostałej części powództwo oddala

III.nakazuje pobrać od pozwanego R. L. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kielcach -kwotę 240(dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych

IV.wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Urszula Cyrnek

Sygn. akt III RC 733/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2018 r. K. T. działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego J. T. wniosła o zasądzenie od R. L. na jego rzecz alimentów w kwocie po 1.700 zł miesięcznie poczynając od 1 września 2017 r., płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca do rąk matki K. T. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności.

W uzasadnieniu matka małoletniego zaznaczyła, że jej sytuacja finansowa uległa zmianie, ponieważ przez pewien okres czasu była zatrudniona w wymiarze niepełnego etatu, a aktualnie przebywa na urlopie zdrowotnym. Wskazała, że pozwany do 1 sierpnia 2017 r. nieregularnie przekazywał na rzecz syna kwoty od 150 zł do 200 zł, czego obecnie już nie czyni. Nie interesuje się synem, a cały trud wychowania i finansowania dziecka spoczywa na matce J. T.. (k.2)

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2018 r. strona powodowa wnosila i wywodziła jak pozwie. W trakcie zeznań K. T. zaznaczyła, że żąda alimentów w kwocie po 1.700 zł miesięcznie, ponieważ taką kwotę uzyskala po dokonaniu kalkulacji w komputerze. Koszty utrzymania syna ocenila jednak na kwotę po ok. 800 zł miesięcznie.

Pozwany uznal powództwo do kwoty po 100 zł miesięcznie, w pozostałej części wniósł o jego oddalenie. (k.49)

Sąd ustalil następujący stan faktyczny:

J. T., ur. (...), pochodzi z nieformalnego związku (...). Obecnie ma 14 lat i uczęszcza do VIII klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w K..

W roku szkolnym 2017/2018 r. brał udział w wycieczkach i wyjściach organizowanych przez szkołę, za co K. T. zaplaciła następujące kwoty: jednodniowa wycieczka w T. 140 zł, jednodniowa wycieczka do K. 50 zł, trzydniowa wycieczka do W. 442 zł, wyjście do kina 16 zł, wyjście na kręgle. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa małoletniego uisčila składkę na ubezpieczenie w kwocie 50 zł oraz na (...) w kwocie 50 zł. W bieżącym roku szkolnym ubezpieczenie powoda kosztowało 45 zł, a składka na komitet rodzicielski wyniosła 50 zł. W 2017 r. małoletni w czasie ferii był na wyjeździe, którego koszt wyniósł 450 zł. W wakacje 2018 r. matka zabrala go pod namioty, co łącznie kosztowało 2.000 zł.

J. T. leczy się w poradni alergologicznej i diabetologicznej w ramach NFZ. Przyjmuje na stale leki alergiczne, co kosztuje ok. 50 zł miesięcznie. Pozostaje pod kontrolą ortodonta. Wizyty odbywają się co 3 miesiące, koszt jednej wynosi 150 zł. W maju 2017 r. matka małoletniego zaplaciła za stały aparat ortodontyczny 1.600 zł oraz 400 zł, a za aparat ruchomy 600 zł. W najbliższym czasie planowana jest wymiana aparatu ruchomego.

Powód uczęszcza na dodatkowe zajęcia z piłki nożnej, których koszt wynosi 130 zł miesięcznie oraz z języka niemieckiego, co miesięcznie kosztuje 40 zł. Obiady je w szkole, za co jego matka płaci 90 zł miesięcznie. Korzysta z darmowych podręczników szkolnych. Przedstawicielka ustawowa syna w ostatnim czasie dokonala dla niego zakupu następujących rzeczy: plecak 100 zł, kurtka zimowa 45 zł oraz 3 pary butów za 220 zł, 260 zł oraz 145 zł.

Jego matka ocenila całkowity koszt utrzymania małoletniego na kwotę 800 zł miesięcznie. (k.49)

Ojciec powoda do 1 sierpnia 2017 r. nieregularnie przekazywal na rzecz syna kwoty po 200 zł, 160 zł oraz 150 zł. R. L. nie utrzymuje kontaktu z J. T., nie odwiedza go oraz nie wykazuje zainteresowania synem.

Dowody: odpis zupełny aktu urodzenia J. T. (k.4), zaświadczenie ze szkoły (k.5), zaświadczenie lekarskie (k.5), informacja lekarska (k.5), zaświadczenie o wycieczkach szkolnych (k.29), faktury VAT z 10 marca 2017 r., 13 maja 2017 r. oraz 23 maja 2017r. (k.18, 19, 20,2)1, zeznania K. T. z dnia 21 listopada 2018 r. (k.49,50)

K. T. ma 54 lata, pracuje jako nauczyciel w Zespole Szkół Zawodowych nr (...) w K., na podstawie umowy na czas nieokreślony. W 2017 r. osiągnęła dochód w wysokości 55.251,85 zł. (k.45) Jej wynagrodzenie w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 31.10.2018 r. wynosiło średnio 3.640,16 zł netto miesięcznie. (k.44) Od września bieżącego roku do czerwca 2019 r. przebywa na urlopie zdrowotnym. W związku z tym aktualnie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.750 zł miesięcznie, do września 2018 r. zarabiała ponad 2.900 zł miesięcznie. (k.49)

Mieszka z synem, we własnościowym mieszkaniu. Pokrywa następujące wydatki z nim związane: czynsz 550 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną 150 zł co dwa miesiące, gaz 50 zł oraz opłata za telewizję i telefon 140 zł. Posiada oszczędności w kwocie 30.000 zł. Nie ma długów. Posiada 8-letni samochód marki P. (...).

Dowody: zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu K. T. (k. 3, 44), zeznanie K. T. o wysokości osiągniętego dochodu w 2017 r. (k. 45-48), zeznania K. T. z dnia 21 listopada 2018 r. (k.49,50)

R. L. ma 49 lat, z zawodu jest technikiem samochodowym. Pozostaje z żoną w separacji, ze związku małżeńskiego posiada dwoje dzieci w wieku 15 i 23 lat. Starsza córka studiuje na IV roku weterynarię w L., w trybie stacjonarnym. Wynajmuje kawalerkę, w której mieszka z chłopakiem. Pozwany na jej rzecz, do czasu kiedy pozostawał w

zatrudnieniu, dobrowolnie przekazywał co miesiąc 200 zł. Na dziecko w wieku 15 lat, które mieszka z żoną pozwanego, nie ma zasądzonych alimentów. Do września 2017 r. regulował opłaty związane z jego zamieszkaniem oraz kupował węgiel. Wydatki te stanowiły ok. 500 zł miesięcznie.

Obecnie pozwany pozostaje w nieformalnym związku z E. N., z którego ma 8-letniego syna A. L.. Na jego rzecz ma zasądzone alimenty w kwocie 200 zł miesięcznie. Aktualnie nie przekazuje ich, ale opiekuje się synem. Mieszka z konkubiną, jej synem oraz A. L.. E. N. jest zatrudniona w Szpitalu (...) na stanowisku pielęgniarki z wynagrodzeniem miesięcznym 2100 zł brutto, co stanowi 1530 zł netto.

R. L. od 15 października 2003 r. do 30 marca 2017 r. pracował w (...) Centrum (...) w K. jako kierowca karetki. Z tego tytułu zarabiał 2200 zł netto miesięcznie. Umowa o pracę została rozwiązana bez wypowiedzenia z powodu wyczerpania okresu zasiłkowego. Przed rozwiązaniem stosunku pracy przebywał na zwolnieniu lekarskim przez 182 dni. Do 4 września 2017 r. pobierał zasiłek chorobowy. Od tego czasu nie jest nigdzie zatrudniony oraz zarejestrowany jako osoba bezrobotna. W 2017 r. osiągnął łączny dochód w wysokości 22.874,98 zł. (k.37)

W bliżej nieokreślonym czasie pracował jako instruktor nauki jazdy (zeznania K. T., k. 49). Posiada prawo jazdy kategorii B, C, D oraz E.

Jest właścicielem nieruchomości o powierzchni ok. 300 m w H., zabudowanej domem, w którym mieszka żona pozwanego z dzieckiem oraz kawalerki o powierzchni 37 m² położonej w K.. Mieszkanie to wynajmuje matka powoda lokatorce, za kwotę ok. 700-800 zł miesięcznie. Z uwagi na problemy z alkoholem R. L. jego matka sama zajmuje się czynnościami związanymi z najmem w obawie, żeby pozwany nie spożytkował kwoty z czynszu na zakup alkoholu. Pozwany spłaca kredyt w kwocie 17.000 zł ratami średnio po 256 zł miesięcznie.

Od 25 lat leczy się w związku z problemami z kręgosłupem. Trzykrotnie przebywał na leczeniu odwykowym w związku z uzależnieniem od alkoholu.

Od marca bieżącego roku przed Sądem Okręgowym w Kielcach toczyła się sprawa R. L. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. pod sygn. akt. V U 493/18, o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z jego odwołaniem od decyzji ZUS z dnia 14 lutego 2018 r. W toku postępowania ocena zdolności do pracy ojca powoda została dokonana przez lekarzy biegłych, specjalistów psychiatrii, neurologii oraz reumatologii. Zgodnie z wydaną przez nich opinią stwierdzono u R. L. zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa i stawów, które nie powodują jednak niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami. Zaznaczono, że wymaga on codziennej gimnastyki domowej, okresowej fizjoterapii i farmakoterapii, a w razie zaostrzeń objawów zaleca się skorzystanie przez niego w danym okresie ze zwolnienia lekarskiego. Jednoznacznie stwierdzono, że pozwany jest zdolny do pracy pod względem neurologicznym, psychiatrycznym i reumatologicznym. Powyższe postępowanie zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 października 2018 r., ponieważ R. L. cofnął odwołanie i zaznaczył, że nie jest zainteresowany przyznaniem renty.

Dowody: świadectwo pracy R. L. (k.43), zeznanie R. L. o wysokości osiągniętego dochodu w 2017 r. (k. 37,38) zaświadczenie o zatrudnieniu E. N. (k. 41), zeznania R. L. z dnia 21 listopada 2018 r. (k.49,50), uzasadnienie opinii wydanej w sprawie o sygn. V U 493/18 (akta sprawy V U 493/18, k. 34), postanowienie Sadu Okręgowego z dnia 10 września 2018 r. w sprawie o sygn.. akt V U 493/18 (akta sprawy V U 493/18, k. 39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron. Również ich prawdziwość i rzetelność nie budziła wątpliwości Sądu. Do ustaleń posłużył także dowód osobowy z przesłuchania stron: przedstawicielki ustawowej powoda oraz pozwanego. Zeznania te są spójne i wewnętrznie uporządkowane, nie zawierają zasadniczych sprzeczności nakazujących poddać w wątpliwość ich treść. Nadto wspierane są dowodami z dokumentów. Z tego względu Sąd uznając je za wiarygodne, oparł się na nich w całości. Do ustalenia czy R. L. jest zdolny do pracy Sąd wykorzystał opinię biegłych lekarzy wydaną

w toku postępowania o przyznanie pozwanemu renty, która toczyła się w bieżącym roku przed Sądem Okręgowym w Kielcach. Sąd oceniając ją jako logiczną i rzetelną, oparł się na niej w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zasądzenie alimentów zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwym faktem jest to, że małoletni J. T., z racji wieku oraz z uwagi na to, że nie posiada majątku, jest uprawniona do pełnej alimentacji ze strony rodziców.

Art. 135 § 2 k.r.o. stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Oceniając rozmiar usprawiedliwionych potrzeb małoletniego Sąd oparł się na przesłuchaniu matki J. T., która opiekuje się nim na co dzień i wyspecyfikowała koszty jakie ponosi na utrzymanie syna. Należy zaznaczyć, że pozwany nie kwestionował zasadności żadnego z wydatków podanych przez matkę dziecka.

Powód jest ogólnie zdrowy, ale cierpi na dolegliwości związane z alergią. Pozostaje pod kontrolą poradni alergologicznej i diabetologicznej w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia i dlatego jego matka z tego tytułu nie musi ponosić dodatkowych wydatków. Stale przyjmuje leki w kwocie ok. 50 zł miesięcznie. Dodatkowo z uwagi na dużą wadę zgryzu uczęszcza do ortodonta. Wizyty odbywają się co 3 miesiące a koszt jednej wynosi 150 zł. W przeliczeniu na jeden miesiąc jest to kwota 50 zł. Matka powoda zaznaczyła, że wcześniej korzystał z ruchomych aparatów ortodontycznych, finansowanych w ramach NFZ, jednak nie przyniosło to oczekiwanych rezultatów. W takiej sytuacji zasadnym jest ponoszenie kosztów wizyt prywatnych. W ocenie Sądu do usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy wliczyć jedynie koszty wizyt, ponieważ nie da się dokładnie stwierdzić kiedy nastąpi konieczność wymiany aparatu ruchomego i z jaką kwotą będzie się to wiązało.

Małoletni korzysta z zajęć dodatkowych, których koszt wynosi 170 zł miesięcznie. Ustalając kwotę miesięcznego wyżywienia Sąd wziął pod uwagę, iż dziecko je obiady w szkole, których koszt wynosi 90 zł miesięcznie. W tym miejscu należy zaznaczyć, że przy ustalaniu kosztów zakupu odzieży i obuwia Sąd nie wziął pod uwagę paragonów przedstawionych przez K. T., ponieważ nie stanowią one dowodów z uwagi na to że nie da się zidentyfikować nabywcy towarów. Sąd uwzględnił w zestawieniu koniecznych wydatków wysokość standardowych kosztów zakupu obuwia i odzieży dla dzieci w wieku zbliżonym do powoda.

Należy zaznaczyć, że do kosztów utrzymania dziecka nie można wprost wliczyć 1/2 kwoty całości wydatków związanych z mieszkaniem, które w przedmiotowej sprawie wynoszą ok. 815 zł miesięcznie. Warte podkreślenia jest to, iż można wliczyć jedynie taką część rachunków za mieszkanie, o jaką wzrosły opłaty związane z bieżącą eksploatacją lokalu ze względu na zamieszkanie w nim dziecka oraz o ewentualną podwyżkę czynszu z uwagi na przebywanie w nim dodatkowego lokatora.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz kierując się doświadczeniem życiowym i logiką Sąd ocenił, że zaspokojenie podstawowych potrzeb J. T. wynosi nie mniej niż 800 zł miesięcznie, a składają się na niego w przybliżeniu następujące wydatki: partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania 100 zł, wyżywienie: 200 zł, odzież i obuwie 150 zł, koszt wizyt u ortodonta 50 zł, leki alergiczne 50 zł, środki higieniczne 50 zł, zajęcia dodatkowe 170 zł, rozrywka 50 zł.

Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane z majątku, lecz również te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i

fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji nie mogą być więc zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami.

Należy zaznaczyć, że pomimo podnoszenia przez pozwanego, że z powodów zdrowotnych nie jest w stanie pracować trzeba dojść do wniosku że nie udowodnił tego w przedmiotowym postępowaniu. Dodatkowo z opinii biegłych sadowych wydanej w sprawie, w której ubiegał się o przyznanie renty jednoznacznie stwierdzono, że jest on zdolny do pracy. R. L. nie legitymuje się też orzeczeniem o niepełnosprawności ani o obniżonej zdolności do wykonywania pracy. W ocenie Sądu kierując się doświadczeniem życiowym i logiką przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie znaleźć pracę, z wynagrodzeniem co najmniej takim jakie otrzymywał w ostatnim miejscu zatrudnienia, czyli w kwocie 2.200 zł netto miesięcznie. Pozwany posiada bowiem doświadczenie w pracy kierowcy karetki oraz prawo jazdy kategorii B, C, D oraz E.. Ponadto powszechnie znanym jest fakt, że aktualnie na rynku pracy jest zapotrzebowanie na kierowców.

Należy dodatkowo zauważyć, że ojciec powoda jest właścicielem kawalerki, z najmu której matka pozwanego uzyskuje kwotę w wysokości ok. 700-800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu pozwany powinien poczyni starania, aby móc dysponować tymi środkami finansowymi.

Zgodnie z dyspozycją art. 135 § 2 k.r.o., wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zważył, że matka powoda swój obowiązek alimentacyjny realizuje również na co dzień poprzez troszczenie się o jego potrzeby i wychowanie. Nie ulega zatem wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny pozwanego powinien być realizowany w głównej mierze przez wsparcie finansowe, ponieważ nie utrzymuje on żadnego kontaktu z synem. Sąd uwzględnił jednak, że poza powodem ma na utrzymaniu jeszcze inne dzieci oraz że posiada kredyt, który powinien spłacać w comiesięcznych ratach.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. art. 135 k.r.o uznał, że ze wszech miar jest uzasadnione aby pozwany partycypował w kosztach utrzymania syna kwotą po 400 zł miesięcznie poczynając od daty wniesienia pozwu.

Sąd oddalił natomiast powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane. Należy zwrócić uwagę na fakt, że matka powoda zaznaczyła, że do ustalenia kwoty alimentów w wysokości 1700 zł których żądała w pozwie posłużyła się kalkulacją komputerową, zgodnie z którą miesięczny koszt utrzymania syna wyniósł 3.328,54 zł. (k.6-14) W ocenie Sądu w trakcie przedmiotowego postępowania ta kwota nie została wykazana. Dodatkowo w czasie przesłuchania K. T. w charakterze strony koszt utrzymania syna oceniła na kwotę 800 zł miesięcznie.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 240,00 zł tytułem kosztów sądowych.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

SSR Urszula Cyrnek